

гава министъръ на народното просвѣщение, го изпратилъ да се специализира въ Берлинъ и Лайпцигъ (Германия).

Презъ живота си писателятъ е заемалъ следнитѣ държавни служби, безъ споменатитѣ по-горе, а именно: 1) коректоръ на списанието „Училищенъ прегледъ“, презъ което време и следвалъ въ университета, 2) учителъ въ II софийска мъжка гимназия като презъ сжщото време ту учителствувалъ, ту работѣлъ въ Народната библиотека, ту въ училищния музей или въ чужбина. 3) поддиректоръ и директоръ на Народната библиотека, 4) директоръ на Етнографическия музей.

Презъ 1911 година Ст. Чилингировъ бѣ избранъ за народенъ представителъ отъ преславска околия, и въ сжщото време бѣ редакторъ на вестникъ „България“.

Книжовнитѣ трудове на писателя сж многобройни и разнообразни; написалъ е много стихотворни сборки, поеми, романи, повести, разкази и драми, пѣтни бележки и впечатления, исторически и географски издирвания; превеждалъ е чужди писатели на български и пр. Но най-високо се оцениха последнитѣ му два романа: Хлѣбъ нашъ насущный и Шинелъ безъ погони. Нѣкои отъ неговитѣ произведения сж преведени на чужди езици, а много разкази и стихотворения сж помѣстени въ читанкитѣ и христоматиитѣ.

Сега писателя е на 43 години. Нашата литература очаква отъ него още редъ хубави произведения. И той сигурно ще ги даде, защото покрай писателски дарби, има и едно ценно качество — голѣмо трудолюбие и постоянство, на които много дължи своитѣ успѣхи въ литературата и живота.